

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De duplici hominum via.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

DIONYSII CARTHV.

ui sponsam eā mihi assumere, & amator factus sum formę illius. Intrans in domum meam con-
quiescam cum illa. Non em̄ habet amaritudinē
cōuersatio eius, nec tædiū cōuictus illius, sed gau-
dium atq; lætitiā. Hinc Salomō loquitur: Pre-
ciosior est sapientia cunctis opibus, & omnia q̄
desiderantur, huic non valent comparari. Absit
ergo vt animā tuam in inferioribus vilioribus
q̄ scientijs occupes.

De duplici hominum via.

Articulus secundus.

Pro.4.

1. Iohan. 1.

Dionysius

Vistorum semita quasi lux splendēs
procedit, & crescit vsq; ad perfectā
diem: via aut̄ impiorum tenebrosa
nesciunt vbi corruunt. Quemadmo-
dum in prima epistola sua contesta-
tur beatissimus euangelista Iohan. Deus lux est,
& tenebræ non sunt in eo vllæ. Deus nanq; secū-
dum diuinum & magnum Diony. est lux pura,
plena, & infinita, fontalis, vitalis, & intellectu-
lis, & superpulcherrima. Cum ergo ipse sit termi-
nus viæ peregrinationisq; nostræ, & finis totius
vitæ, laboris, ac studiij nostri, per semitas splendi-
das, viasq; pulchras ad ipsum proficisci debe-
mus, quatenus via proportionata sit termino, et
medium fini. Neq; enim aliter ad eum pertingit̄

Porro semita ista iustorū est actio virtuosa, con-
uersatio bona, diuinæ legis, præceptorumq; eius
obseruantia timorata. De quibus Salomon ait:
Viæ domini viæ pulchræ, & omnes semitæ eius
pacificæ. Sunt itaq; viæ istæ quibus ad deum pa-
triamq; procedimus, cogitationes bonæ, affecti-
ones sanctæ, locutiones fructuosæ, & opera meri-
toria deo accepta. Hæc merito viæ seu semitę no-
minan

DE ARCTA VIASAL. 5.

nantur, cum sint media quædam quibus ab isto
 exilio ad patriam peruenitur. Quæ utiq; semitæ
 rationabiliter splendide appellatur: quoniam ex
 charitate & gratia (quæ sunt supnaturalia aiæ
 lumina) oriuntur, & quia tenebras vitiorum fu-
 gant ab anima, & quia luci diuinæ & increatæ
 vniunt corda nostra, & quia operante deo atq;
 hominibus, reddunt spectabilem mundum & san-
 ctum, proximis etiam exemplarem. Vnde dicit
 Apost. iustos tanq; luminaria lucere inter peruer-
 sos. Peccatoribus quoq; conuersis. Fuiſtis (inqt) Philip. 2.
 aliquando tenebræ, nunc autem lux in domino Ephc. 5.
 Præterea semita ista iustorum procedit a bono in
 melius, de imperfectione ad perfectionem, de vir-
 tute in virtutem, de via ad patriam, et crescit vs-
 q; ad perfectam diem: utiq; æternitatis, quæ de
 fide pertingit ad speciẽ, hoc est, ad summam adorã-
 deq; trinitatis æternam atq; beatificam visio-
 nem. Hæc est via electorum, via immaculata,
 via virtutum, de labore poenitentia ducens ad
 requiem sempiternam. De qua via cantamus:
 Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Psal. 118.
 domini. De qua ait beatus Iob: Viam dei custo- Iob 23.
 diui, & non declinaui ex ea. Hieremias quoq; In Hierem. 6.
 terrogate quæ sit via bona, & ambulate in ea,
 & inuenietis refrigerium animabus vestris. Insu-
 per alia est via reproborum, via tenebrosa, hoc
 est, scelerata ac impia vita, quæ veræ rationis lu-
 mine caret, nec gratiæ luce pfunditur, sed passio-
 num & concupiscentiarum caligine obfusca-
 tur: quæ rectum peruertit iudicium, & ad inferna-
 lium tenebrarum perducit argastulum. Hæc via
 sunt habitus vitiosi, passiones effrenatæ, concupi-
 scentia carnis, cogitationes peruersæ, opera ma-

B V la, ver

DIONYSII CARTH.

la, verba illicita, negligentiae temporis: quae sic obtenebrant aciem mentis, ut spiritalem suam ruinam non penset. Nempe in hac via damnanda, ac lubrica (quae videtur impijs bona: quamvis no- uissima eius ducant ad mortem) est casus a sum- mo et incommutabili bono deo benedicto, usque ad bonum commutabile, caducum & vanum: a statu salutis et gratiae ad statum damnationis & culpae: a vita spiritali, ad vitam carnalem: & tandem a via praesenti ad carcerem infernalem. De qua via, seu vijs iniquis scriptum est: **Cōfun-**
Ezech. 36 **dimini & erubescite super vijs vestris.** Itaque mi dilecte, non eas in viam ruinae, non sequaris iti- nera vanitatis mundanae libertatisque propriae, sed viam sanctorum viriliter imitare. Qui enim ea quae carnem exterioresque sensus oblectant secta- tur, qui cordis dissolutionem, & gaudia mundi amplectitur, per viam tenebrosam progreditur. Qui vero iuxta euangelicae legis mandata ac do- cumenta incedit: viam splendidam electorum ele- git: potestque dicere cum Psalmista: **Ab omni via**
Psalm. 118 **mala prohibui pedes meos, ut custodiam verba tua.** Quod ut implere mereamur: oremus quoti- die, imo sapissime deuotissima mente: **Gressus**
Ibidem **meos dirige secundum eloquium tuum, & non dominetur mei omnis iniusticia.**

De triplici genere viatorum.

Art. III.

Gal. 2.

Hristo confixus sum cruci. Vivo au- tem iam non ego, viuit vero in me Christus. Quod aut nunc viuo in car- ne, in fide viuo filij dei, q dilexit me & tradidit semetipm pro me. Hæc de seipso scribit Apost. Porro hæc est Christianæ religionis